Republika Hrvatska
Općinski sud u Makarskoj
Makarska, Kralja Petra Krešimira IV 2 P-158/2024-43

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Makarskoj, po sucu tog suda Barbari Mendeš, u pravnoj stvari tužitelja Ivana Boškovića iz Gradca, Vladimira Nazora 12., OIB: 87546393159, zastupan po punomoćnicima Luki Šiljegu i Nediljku Tutavcu, odvjetnicima u Pločama, protiv tuženika Ivana Bartulovića iz Makarske, Vukovarska 141, OIB: 62533200936, zastupan po punomoćniku Zoranu Antunoviću, odvjetniku u Makarskoj,nakon održane glavne i javne rasprave dana 29. rujna 2026., u nazočnosti tužitelja osobno s punomoćnikom i zam. pun. tuženika, na ročištu za objavu presude 13. studenoga 2026.,

p r e s u d i o j e

I/ Prihvaća se tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu koji glasi:

„1.Time što na nekretnini položenoj u k.o. Gradac, upisanoj u zk.ul. broj:10387, i označenoj kao kat.čest.1952/42 (ranije oznake- zk.ul. broj:982/3, kao kat.čest.1952/12), a koja nekretnina je označena na skici lica mjesta, u nalazu i mišljenju vještaka Ante Radmana, sudskog vještaka, od 24.srpnja 2025.godine, žutom ispunom i brojevima od 1,2,3,4,5,1, koji nalaz i mišljenje predstavlja sastavni dio ovog presude, a koja nekretnina predstavlja poslužnu stvar u korist nekretnina položenih u k.o. Gradac i označenih kao kat.čest.555/2 ZGR i 575 ZGR, koje predstavljaju povlasnu stvar, sa pravom služnosti puta, i to staze i kolnika, ostavlja automobile, služeći se tom nekretninom kao parking prostorom, te ostavljajući po nekoliko dana automobil na istoj nekretnini, tuženik uznemirava tužitelja u izvršavanju prava služnosti staze i kolnika na nekretnini označenoj kao kat.čest.1952/42, k.o. Gradac, pa mu se nalaže prestati sa takvim uznemiravanjem,a na način da na nekretninu označenu kao kat.čest.1952/42, k.o. Gradac, ne postavlja nikakve stvari, a posebice automobile, pod prijetnjom zakonskih posljedica i izricanja novčane kazne u slučaju ogluhe o ovu presudu, sve to u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe.

II/ U preostalom dijelu tužbeni zahtjev tužitelja se odbija.

III/ Dužan je tuženik naknaditi tužitelju troškove postupka u iznosu od 3.526,36 EUR, zajedno sa zatraženim zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana presuđenja pa do isplate i koje se određuju sukladno čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne Novine" br. 35/05, 41/08, 78/15 ,29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23 i 69/26 dalje u tekstu ZOO), odnosno za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije 1. kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

Obrazloženje

1. Tužitelj Ivan Bošković je kod ovog suda, kao stvarno i mjesno nadležnog, ustao tužbom protiv tuženika Ivana Bartulovića u kojoj se navodi da je tužitelj izvanknjižni vlasnik nekretnina položenih u k.o. Gradac i označenih kao kat.čest.555/2zgr. i 575zgr.,a koje nekretnine predstavljaju povlasno dobro, i kao takav je ovlaštenik prava služnosti puta, i to temeljem zakona, a na nekretnini položenoj u k.o. Gradac, upisanoj u zu broj:982/3, kao kat.čest.1952/12, koja nekretnina je vlasništvo tuženika, i u naravi predstavlja put, i to pravo staze i pravo kolnika, u korist nekretnina tužitelja, označenih kao kat.čest.555/2zgr. i 575zgr. k.o. Gradac. Radi se o stvarnoj služnosti, dakle o služnosti u korist navedenih nekretnina.Služnost je stečena temeljem članka 228. i 229.Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, dakle, na temelju zakona, i to na način da je tužitelj, kao izvanknjižni vlasnik i posjednik, računajući i pravne prednike, pošteno posjedovao i koristio opisanu nekretninu tuženika, i to na način da je tom nekretninom prolazio pješice, i tako ostvario pravo staze, te automobilom te ostvario pravo kolnika. Tužitelj je u neprekinutom posjedu, računajući i pravne prednike, više od 100 godina, nekretnina označenih kao kat.čest.555/2zgr. i 575zgr., te se, stalno koristi nekretninom tuženika, označenoj kao kat.čest. 1952/12, tuženik mu to pravo nikada nije osporavao. U posljednje vrijeme, tuženik poduzima radnje kojima uznemirava tužiteljevo pravo služnosti na opisanoj nekretnini tuženika, i to na način da, a naročito tijekom ljetne sezone, svakodnevno parkira vozila na pojedinim dijelovima te nekretnine, a događa se i da automobil ostavi i po nekoliko dana na nekretnini, u naravi putu, tako da time tužitelju onemogućava ostvarivanje prava služnosti staze i kolnika. Tužitelj je višekratno upozoravao tuženika na protupravnost takvog ponašanja, pa kada u tomu nije uspio, poslao je tuženiku i pismo, koje pismo je vraćeno punomoćnicima tužitelja, sa naznakom da je tuženik obaviješten o prispijeću pisma, ali se je oglušio o tu obavijest, te nije pismo preuzeo, nakon čega je pošta pismo vratila natrag punomoćnicima tužitelja. Suviše, tužitelj je u više navrata tražio pomoć od Policijske postaje u Makarskoj, čiji su djelatnici izlazili na lice mjesta, utvrđivali osnov tužiteljevih prijava i o tome sastavljali zapisnike. Stoga tužitelju ne preostaje ništa drugo nego zatražiti sudsku zaštitu te, a temeljem članka 234. i 235.Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, radi zaštite od daljnjeg uznemiravanja izvršavanja prava služnosti puta na poslužnoj stvari, vlasništvo tuženika, dakle, podnijeti tužbu radi prestanka toga i takvoga uznemiravanja, pa stoga ističe tužbeni zahtjev kojim u točci 1. navodi da je time što na nekretnini položenoj u k.o. Gradac i upisanoj u ZU 982/3 kao kat. čest. 1952/12, a koja nekretnina predstavlja poslužnu stvar u korist nekretnina položenih u k.o. Gradac i označenih kao kat. čest. 552/2 i 575, koje predstavljaju povlasnu stvar, sa pravom služnosti puta, i to staze i kolnika, ostavlja automobile, služeći se tom nekretninom kao parking prostorom, te ostavljajući po nekoliko dana automobil na istoj nekretnini, tuženik uznemirava tužitelja u izvršavanju prava služnosti staze i kolnika na nekretnini označenoj kao kat. čest. 1952/12 k.o. Gradac, pa mu se nalaže prestati sa takvim uznemiravanjem, a na način da na nekretninu označenu kao kat. čest. 1952/12 k.o. Gradac, ne postavlja nikakve stvari, a posebice automobile, pod prijetnjom zakonskih posljedica i izricanja novčane kazne u slučaju ogluhe na ovu presudu, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, uz obvezu tuženika sadržanu pod točkom 2. tužbenog zahtjeva da tužitelju naknadi parnične troškove, uvećane za zakonsku zateznu kamatu koja teče od dana donošenja prvostupanjske presude, pa do isplate, po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je objavila prije

prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3% a koje kamate teku od presuđenja pa do isplate, sve u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe.

2. Na temelju odredbe članka 284. stavak 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne Novine broj 26/91, 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - odluka USRH, 84/08, 96/08-odluka USRH, 123/08-ispr., 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 , 155/23 dalje u tekstu: ZPP), tuženik je pozvani da u roku od 30 dana dostavi pisani odgovor na tužbu i upozoren je na pravne posljedice propuštanja.

3. U svom odgovoru na tužbu zaprimljenom kod ovog suda dana 27. ožujka 2024. tuženik je u cijelosti osporio tužbu i i tužbeni zahtjev tužitelja navodeći da je netočno da je tužitelj vlasnik nekretnina položenih u k.o Gradac označenih kao k.č. 355/2 i k.č. 575, obzirom da glede te činjenice tužitelj nije priložio niti jedan dokaz, pa samim time nije ni dokazao da aktivno legitimiran za vođenje ove parnice. Također je netočno da bi tužitelj stekao pravo stvarne služnosti puta i to staze i kolnika u korist prethodno navedenih nekretnina kao povlasnog dobra, a na teret nekretnine označene kao k.č. 1952/12 kao poslužnog dobra u vlasništvu tuženog, a posebice da bi taj njegov posjed, računajući i posjed njegovih prednika, trajao neprekinuto više od 100 godina.Posljedično, netočne su i tvrdnje tužitelja da bi tuženi poduzimao radnje kojim uznemirava tužiteljevo pravo služnosti na način da tijekom ljetne sezone svakodnevno parkira vozila na pojedinim dijelovima te nekretnine. Tuženik ističe i prigovor nedostatka pasivne legitimacije. Zbog svega navedenog smatra da tužitelj nije dokazao postojanje činjenica na kojim temelji svoj tužbeni zahtjev, pa stoga predlaže da sud, nakon što provede postupak, odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan, uz obvezu tužitelja na naknadu troška.

4. Tužitelj je podneskom od 5. studenog 2025. precizirao tužbeni zahtjev u skladu s nalazom i mišljenjem i nadopunom nalaza i mišljenja vještaka Ante radmana na način da tužbeni zahtjev sada glasi kao u izreci presude, što je sud primio na znanje i dopustio raspravnim rješenjem s ročišta dana 26. studenog 2025.

5. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u izvadak iz zemljišne knjige ZU 9832 k.o. Gradac (list 5 spisa), izvod iz katastarskog plana za k.o. Gradac s prikazom nekretnine označene kao k. č. 1952/12 (list 6 spisa), dopis Ivana Boškovića iz Gradca zastupan po punomoćnicima Bošku Šiljegu, Nedjeljku Tutavcu i Luki Šiljega -u odvjetnicima u Pločama, upućen Ivan Bartuloviću od 27. prosinca 2023. uz preslik - poštanske omotnice pisma (list 7-9 spisa), rješenje o nasljeđivanju Općinskog suda u Makarskoj br. O-121/97 od 29. travnja 1999. (list 23-28 spisa), potvrda PU Splitsko-dalmatinska PP Makarska klasa: 053-01/25-01/6 Urbroj: 511-12-29-25-28 od 17. veljače 2025. (list 34 spisa), uvid u preslike fotografija predmeta spora (list 35-49 spisa), izvadak iz zemljišne knjige ZU 1381 k.o. Gradac (list 52-53 spisa), ZU 982/4 k.o. Gradac (list 54-55 spisa), posjedovni list br. 121. k.o. Gradac (list 56 spisa), posjedovni list br. 10. k.o. Gradac (list 57 spisa), izveden je dokaz očevidom na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka mjernika Ante Radmana dipl. ing. geod. (list 60-63, 72-74 spisa), izvršio uvid u nalaz i mišljenje vještaka mjernika Ante Radmana dipl. ing. geod. od 29. srpnja 2025. (list 78-94 spisa), te nadopuna nalaza i mišljenja vještaka Ante Radmana dipl. ing. geod. od 31. listopada 2025. (list 100-165 spisa), izvršen je uvid u službenu zabilješku PU Splitsko – dalmatinske PP Makarska broj: 511-12-29-02-35/14 od 6. kolovoza 2014. (list 172-173 spisa), izveo dokaz saslušanjem svjedoka Iskrena Bartulovića pok. Jure, Vinke Bošković rođ. Prce, Svemira Bartulović pok. Mate (list 174-179 spisa), Mirjane Janjčić rođ. Ilič, Gordanw Ilič-Miličević, rođ. Ilič (186-190 spisa), Ilije Boškovića sin Ivana, te tužitelja i tuženika u svojstvu parničnih stranaka (list 195-200 spisa), uvid u dopis PU splitsko – dalmatinske PP Makarska klasa: 210-01/26-01/328 urbroj: 511-12-29-26-13 od 10. veljače 2026. (list1 83 spisa), izvršen je uvid u

spise ovog suda posl. br. P-844/09 i P-843/09, te spis Općinskog suda u Metkoviću br. O-249/17 (list 208 spisa), povijesni izvadak iz zemljišne knjige ZU 982/3 k.o. Gradac (list 212 spisa), nakon čega je sud
cijeneći rezultate provedenog dokaznog postupka temeljem odredbe čl.7. i 8. ZPP-a odlučio kao u izreci. Druge dokaze sud nije izvodio budući da stranke nisu stavljale daljnje dokazne prijedloge temeljem čl.7. st.1. i čl.219. ZPP-a.

6. Tužbeni zahtjev tužitelja sud je utvrdio u dijelom osnovan.

7. Pun. tužitelja i pun. tuženika popisali su troškove postupka.

8. Predmet spora je zahtjev tužitelja na utvrđenje da je tužitelj na nekretnini položenoj u k.o. Gradac, upisanoj u zk.ul. broj:10387, i označenoj kao kat.čest.1952/42 (ranije oznake- zk.ul. broj: 982/3, kao kat.čest.1952/12), a koja nekretnina je označena na skici lica mjesta, u nalazu i mišljenju vještaka Ante Radmana, sudskog vještaka, od 24.srpnja 2025.godine, žutom ispunom i brojevima od 1,2,3,4,5,1, koji nalaz i mišljenje predstavlja sastavni dio ovog presude, a koja nekretnina predstavlja poslužnu stvar u korist nekretnina položenih u k.o. Gradac i označenih kao kat.čest.555/2 ZGR i 575 ZGR, koje predstavljaju povlasnu stvar, sa pravom služnosti puta, i to staze i kolnika, ostavlja automobile, služeći se tom nekretninom kao parking prostorom, te ostavljajući po nekoliko dana automobil na istoj nekretnini, tuženik uznemirava tužitelja u izvršavanju prava služnosti staze i kolnika na nekretnini označenoj kao kat.čest.1952/42, k.o. Gradac, uz nalog da isti prestati sa takvim uznemiravanjem,a na način da na nekretninu označenu kao kat.čest.1952/42, k.o. Gradac, ne postavlja nikakve stvari, a posebice automobile.

9. Među strankama nije sporno da je tužitelj u posjedu i izvanknjižni vlasnik nekretnina označenih kat.čest.555/2 zgr i 575 zgr, k.o. Gradac, koje predstavljaju povlasnu stvar, a koje nekretnine je tužitelj stekao nasljedstvom iza pok. Ante Andrijaševića. Nesporno je i da je tuženik vlasnik predmetne kat. čest. 1952/42 k.o. Gradac, što je sud utvrdio i uvidom u izvadak iz zemljišne knjige ZU 10387 k.o. Gradac, priložen u nalazu i mišljenju vještaka Ante Radmana dipl. ing. geod. preko koje nekretnine je jedini mogući pristup do nekretnina čest.555/2 ZGR i 575 ZGR k.o. Gradac, u naravi kuća u kojoj živi tužitelj sa svojom obitelji.

10. Spornim se ukazuje i valjalo je utvrditi je li tužitelj stekao zatraženu vrstu služnosti na način i u opsegu kako to navodi u tužbi, te je li mu stoga pripada pravo na zaštitu stečenog prava služnosti u skladu s odredbom čl. 167. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne Novine“ broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12 i 152/14 dalje: ZV) u odnosu na tuženika.

11. U tom je pravcu valjalo raspraviti istaknuti prigovor aktivne legitimacije tužitelja, te prigovor nedostatka pasivne legitimacije tuženika.

12. Uvidom u izvadak iz zemljišne knjige ZU 983/2 k.o. Gradac (list 5 spisa), utvrđeno je da je na nekretnini označenoj kao kat. čest. 1952/12, vrt, površine 140 m2, upis prava vlasništva na ime Bartulović Ivan, OIB: 62533200936, Vukovarska 141, Makarska za 62/144 dijela, Bartulović Matija, pok. Andrije (ud. Mije) za 41/144 dijela i Bartulović Jela – Jelka ž. Luke pok Andrije za 41/144 dijela.

13. Uvidom u izvod iz katastarskog plana za k.o. Gradac s prikazom nekretnine označene kao k. č. 1952/12 (list 6 spisa), sud je utvrdio položaj i oblik nekretnine koja je predmet spora.

14. Uvidom u dopis Ivana Boškovića iz Gradca zastupan po punomoćnicima Bošku Šiljegu, Nedjeljku Tutavcu i Luki Šiljega -u odvjetnicima u Pločama, upućen Ivan Bartuloviću od 27. prosinca 2023. uz preslik -poštanske omotnice pisma (list 7-9 spisa) utvrđeno je da se dopisom isti pozva da kao suvlasnik nekretnine položene u k.o.

Gradac, upisane u ZU br. 982/3 kat. čest. 1952/12 u naravi kolni put koji dugi niz godina kao takav koristi Ivan Bošković za pristup svojim nekretninama označenim kao kat. čest. 555/2, 575 i 1952/12, koji prema kazivanju g. Baškovića u posljednje vrijeme, pojedenim radnjama ga ometa u konzumiranju prava služnosti opisanog puta, na razne načine, pa i postavljanjem automobila, kojim činima je neomogućen koristiti prilaz svojim nekretninama, a zbog čega je zatražena pomoć od Policijske postaje u Makarskoj, čiji su djelatnici uredovali na licu mjesta, nakon čega je taj automobil i uklonjen, u cilju ostvarivanja dobrosusjedskih odnosa sa svojim susjedima za rješenje eventualno nastalih prijepora, slijedom čega upućuje ovo pismo, očekujući postizanje dogovora i poštivanje zatečenog pravnog i činjeničnog stanja. Poziva se da se isti izjasni je li priznaje gospodinu Ivanu Boškoviću, pravo služnosti prilaza i provoza to jest pravo stvarne služnosti staze i kolnika, preko označene nekretnine, pa ga se poziva da se u roku od 15 dana, računajući od dana primitka ovog pisma.

15. Uvidom u rješenje o nasljeđivanju Općinskog suda u Makarskoj br. O-121/97 od 29. travnja 1999. (list 23-28 spisa), utvrđeno je da je iza smrti Ante Andrijaševića p. Andrije imovina ostavitelja pobliže navedena u točci I. rješenja raspoređena je temeljem oporuke ostavitelja, zakona i sporazuma oporučnog nasljednika i zakonskih nasljednika nasljednicima Ivanu Boškoviću, Gordani Ilić Milićevi, Mirjani Jančić Davoru Iliću, Davorki Ilić Blešić Miodragu Andrijaševiću, Katici Ivićević, Ranku Andrijaševiću, Mladenu Andrijaševiću i Jadranki Stapić na način kako je to navedeno pod točkom II. 1. do 10. rješenja. Ivanu Boškoviću, ovdje tužitelju pripale su između ostalih nekretnine označene kao kat. čest. 555/2 i 575 navedene kao stara i nova kuća u Gradcu.

16. Uvidom u potvrdu PU Splitsko-dalmatinska PP Makarska klasa: 053-01/25-01/6 Urbroj: 511-12-29-25-28 od 17. veljače 2025. (list 34 spisa), utvrđeno je da se potvrda o prijavi od strane Ivana Bartulovića, po kojoj prijavi je obavljen obavijesni razgovor s Ivanom Bartulovićem koji je izjavio da mu je dana 6. kolovoza 2014. u objekt „Nautica“ u mjestu Gradac, Obala bb., došao Ivan Bošković, te da mu je prijetio, radi imovinsko pravnih problema vezano za blokiranja prolaza u dvorište vozilom i traženje Ivana Boškoivća da Ivan Bartulović pomakne vozilo, što je isti odbio navodeći da je to njegova zemlja i da mu je ostavio prolaz kojim može proći pješice. Nastavno je navedeno da je Ivan Boškoivć tada rekao kako će mu izbušiti gume ukoliko ne pomakne vozilo, nakon čega je otišao iz objekta, a nedugo zatim je ivan pomaknuo vozilo s navedenog prolaza. Nastavno na navedeno obavljen je i obavijesni razgovor s Ivanom Boškovićem koji je izjavio da je istina da je došao u objekt Ivana Bartulovića, kako bi mu rekao da pomakne svoje vozilo sa zajedničkog prolaza, a obzirom da mu je Ivan Bartulović rekao kako neće pomaknuti vozilo, pitao ga je je li potrebno da mu izbuši gume, na što mu je Ivan Bartulović rekao da ako on to napravi da će onda on izbušiti njega. Stanke su se izjasnile da ne žele podnositi kaznene prijave radi izrečenih prijetnji, a policijski službenici nisu utvrdili elemente kaznenog djela ili prekršaja za koje se progoni po službenoj dužnosti. Sadržaj navedene potvrde suglasan je s službenom zabilješku PU Splitsko – dalmatinske PP Makarska broj: 511-12-29-02-35/14 od 6. kolovoza 2014. (list 172-173 spisa).

17. Iz sadržaja dopisa PU splitsko – dalmatinske PP Makarska klasa: 210-01/26-01/328 urbroj: 511-12-29-26-13 od 10. veljače 2026. (list1 83 spisa) razvidno je da nadležna PP nema evidentiranih dojave za predmetne osobe Ivana Boškovića i Ivana Bartulovića u razdoblju od lipnja, srpnja, kolovoza, i rujna 2023.

18. Uvidom u izvadak iz zemljišne knjige ZU 1381 k.o. Gradac (list 52-53 spisa), utvrđeno je da je na nekretninama označenim kao čest. zem. 384/2, 502/2 i čest. zgr. 555/2, upis prava vlasništva na ime Bartulović Mare ud. Andrije za 3/72 dijela, Bartulović Jela žena Luke za 24/72 dijela, Andrijašević Petar pok Ante iz Gradca za

7/72 dijela, Aleksić Ivica pok. Josipa iz Brista za 8/72 dijela, Aleksić Zvonimir pk. Josipa iz Brista za 8/72 dijela, Aleksić Vjera pk. Josipa iz Brista za 4/72 dijela, Andrijašević Milodrag, OIB: 66658225915, Zagreb, J. Kaštelana 26 za 7/360 dijela, Andrijašević Mlade, OIB: 33985905832, Kanada, 73 Green ST APT 5, Charlottetown CIA 2G1, P.E.I. za 7/360 dijela, Stipić Jadranka, OIB: 82515836801, SAD, 41 Echo-Lane Cranstexi Rhode – Island 02920 za 7/360 dijela, Aleksić Zvonko, OIB: 51085280491, Brist, Miošići 14 za 4/72 dijela, Ilić – Miličević Gordana, OIB: 62446488069, dr. Ante Starčeivća 27, Gradac, Hrvatska, za 7/288 dijela, Jančić Mirjana, OIB: 96078862153, Skender Pašina 16, Sarajevo, BiH za 7/288 dijela, Ilić Davorka, OIB: 79811951229, Armaganuša 26, Sarajevo, BiH za 7/288 dijela, Ilić Davor, OIB: 13581660075, Antuna Hangia 131/4, Sarajevo, BiH za 7/288 dijela, Vitez Snježana, OIB: 58975854566, Maksimirska cesta 82, Zagreb za 7/720 dijela, Ilišević Gordana, OIB: 21471075067, Maksimirska cesta 82, Zagreb za 7/720 dijela, Andrijašević Milena, OIB: 33639732544, Obala 31, Gradac za 7/360 dijela.

19. Uvidom u izvadak iz zemljišne knjige ZU 982/4 k.o. Gradac (list 54-55 spisa), utvrđeno je da je na nekretnini označenoj kao čest. zgr. 575, zemljište bez zgrade zk tijelo XVII s upisom društvenog vlasništva za cijelo, te na čest. zgr. 575, zgrada bez zemljišta, XVIII tijelo, upis prava vlasništva na ime Bartulović Jela ž. Luke za 24/72 dijela, Bartulović Mara ud. Andrije za 3/72 dijela, Bartulović Matija p. Andrije za 7/72 dijela, Bartulović Matije ud. Mije uza 24/72 dijela, Andrijašević Petar pok. Ante iz Gradca za 7/72 dijela, Ilić-Miličević Gordana, OIB: 62446488069, dr. Ante Starčeivća 27, Gradac, Hrvatska za 7/288 dijela, Jančić Mirjana, OIB: 96078862153, Skender Pašina 16, Sarajevo, BiH, za 7/288 dijela, Ilić Davorka, OIB: 79811951229, Armaganuša 26, Sarajevo, BiH za 7/288 dijela, Ilič Davor, OIB: 13581660075, Antuna Hangia 131/4, Sarajevo, BiH za 7/288 dijela.

20. Uvidom u posjedovni list br. 121. k.o. Gradac (list 56 spisa), utvrđeno je da je na nekretnini označenoj kao kat. čest. zgr. 575, Vranjak, zgrada, površine 80 m2, upis posjeda na ime Šutić Ivan – „Jokan“, Gradac za cijelo.

21. Uvidom u posjedovni list br. 10. k.o. Gradac (list 57 spisa), utvrđeno je daje na kat. čest. zgr. 555/2, Vranjak, kuća vranjak, površine 51 m2, upis posjeda na imeStipić Jadranka, Obala Boša 21, Gradac, OIB: 82515836801 za 1/5 dijela, Ilišeivć Katica, Maksimirska 82, Zagreb, za 1/5 dijela, Andrijašević Miodrag, B. Radičevića 26, Zagreb za 1/5 dijela, Andrijašević Ranko, Obala 31, Gradac, OIB: 29623846824 za 1/5 dijela, Andrijašević Mladen, Ante Starčevića 8, Gradac, OIB: 33985905832 za 1/5 dijela.

22. Uvidom u spis ovog suda posl. br. O-249/2017 (sada PuO-57/2019) utvrđeno je da se radi o ostavinskom postupak iza smrti pok. Mare Bartulović, rođene Korljan iz Gradca. Pregledom spisa utvrđeno je da je rješenjem o nasljeđivanju Općinskog suda u Metkoviću br. O-155/52 od 12. prosinca 1952. raspoređena imovina iza pok. Mare Bartulović udova Andrije, rođene Korljan nakon čega je rješenjem Općinskog suda u Metkoviću posl. br. O-249/17 od 14. lipnja 2018. odbijen kao neosnovan prijedlog za raspoređivanje naknadno pronađene imovine nekretnine označene kao čest zem. 552/2 ZU 1381 k.o. Gradac te su nasljednici upućeni da svoja prava u odnosu na nekretninu mogu ostvarivati u parnici. Postupajući po žalbi predlagatelja Županijski sud u Dubrovniku rješenjem posl. br. Gž-790/2018-2 od 4. prosinca 2019. odbijena je žalba predlagatelja kao neosnovana, potvrđeno je rješenje Općinskog suda u Metkoviću posl. br. O-249/17 od 14. lipnja 2017. Spis a.a.

23. U odnosu na spis ovog suda pos. br. P-843/2009 od voditeljice parnične pisarnice zaprimljena uredovna bilješka iz koje je razvidno da je navedeni spis arhiviran ali da se isti ne nalazi u sudskoj arhivi. Prema uvidu u e spis utvrđeno je da je isti priložen u predmet ovog suda P-1223/15 (sada P-169/2024) koji je priložen spisu

predmeta ali isti se ne nalazi u navedenom spisu te je uz uredovnu bilješku priložena presuda zbog ogluhe posl. br. P-843/09 od 16. svibnja 2011. pravomoćna 30. siječnja 2015.

24. U odnosu na spis predmeta P-844/09 sada Pu P-547/2019 utvrđeno je da se navedeni spis nalazi priložen u spis predmeta P-169/2024. Radi se o postupku pokrenutom po tužbi tužitelja Ivana Boškovića pok. Ilije iz Gradca, Trg hrvatskog preporoda br. 2 OIB: 87546393159 protiv tuženika pod 1) Ranka Andrijaševića iz Gradca, Obala br. 33 i dr. radi utvrđenja prava vlasništva tužitelja na nekretnini označene kao čest. zgr 575 ZU 982 k.o. Gradac. Navedeni spis je temeljem rješenja Općinskog suda u Splitu, Stalna služba u Makarskoj, posl. br. P-1222/15 od 28. ožujka 2018. u prekidu zbog smrti tuženika pod 4) Katice Ilišević. Navedeni spis je dana 28. prosinca 2023. dostavljen u spis predmeta Pu P 548/19 radi uvida u isti dana 28. prosinca 2023.

25. U cilju identifikacije nekretnine koja je predmet spora, sud je izveo dokaz uviđajem na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka mjernika Ante Radmana dipl. ing. geod. na ročištu dana 10. srpnja 2025. kojom prilikom je sud utvrdio da je predmet prijepora nekretnina koja predstavlja poslužno dobro, nalazi se u Gradcu, južno od objekta anagrafske oznake Vladimira Nazora 10, a na koju nekretninu je ulaz sa zapadne strane s glavne prometnice koja vodi u sjedište Gradca, koja se proteže zapadno od ceste. Otvoreni je ulaz na nekretninu cijelom dužinom nekretnine sa zapadne strane, s tim da je južna granica nekretnine kameno betonski zid starije izgradnje kojim je cvjetnjak odijeljen od nekretnine. Istočnu granicu nekretnine čine objekti kuće tužitelja, Vladimira Nazora 12. Stubište koje vodi na prvi kat kuće je kameni volat kroz kojeg se pristupa do ulaza u objekte tužitelja položene zapadno, Vladimira Nazora 12 i 14. Na sjevernoj granici objekta Vladimira Nazora 10, uz sam jugozapadni dio zida, vidljive su dvije željezne šarke postavljene u kamen zida, dok na južnoj granici zida nema vidljivih elemenata koji služe za pridržavanje ograde. Predmetna nekretnina je betonirana, a ispred objekata ulaz u kuću tužitelja na k. br. 12 i 14, ispred ulaza vidljiva su dva parkirana vozila. U zapisniku je konstatirano prema kazivanju tužitelja da parkirano vozilo tuženika bude na dijelu nekretnine predmeta spora, ispred ulaza u objekt anagrafske oznake Vladimira Nazora 10., koje navode tužitelja poriče pun. tuženika da bi tužitelj ulazio vozilom na način kako je to prethodno naveo uz suglasnost i znanje tuženog, te ističe da je tužitelj prolazio pješice dijelom spornog prostora u širini cca 1 metar, te navodi da je granica nekretnine tuženog betonski zid koji s južne strane ograđuje postojeći cvjetnjak naveden od strane uređujućeg suca, s tim da je južno zid cvjetnjaka, dok je sjeverni južna granica predmeta spora. Navodi se da je ostatak kameno betonskog zida koji je prethodno sud opisao, a koji dijelom omeđuje zapadnu granicu spornog prostora, ranije se protezao negdje do sredine telefonske šahte koja se nalazi na samom ulazu u sporni prostor. Ustanovljuje se da je zapadni dio predmeta spora koji se nalazi uz sami rub glavne ceste, betoniran drugačijom vrstom betona, širine cca 50-60 cm u odnosu na ostatak predmeta spora.

26. Vještak mjernik Ante Radmana dipl. ing. geod. u svom je nalazu i mišljenju od 29. srpnja 2025. (list 78-94 spisa), prema nalogu ovog suda izradio geodetski snimak – skicu sa homogeniziranim katastarskim planom na kojoj je prikazao snimljeno (topografsko) stanje terena (tanke plave linije), stanje katastarskih granica na temelju kojih se vodi katastarski operat i zemljišne knjige te katastarske, odnosno zemljišnoknjižne oznake čestice (crne linije te crni brojevi). Postojeće objekte koji se nalaze na predmetnim obuhvatima i susjednim česticama označio je sivom ispunom. Vještak navodi da je tužitelj na licu mjesta pokazao predmetne obuhvate koji su

detaljno opisani na zapisniku sa ročišta. Tako je na skici koja je sastavni dio ovog vještva žutom ispunom i brojevima od 1 do 5 prikazao predmetni obuhvat po kazivanju tužitelja koji se koristi za prolaz do njegovog posjeda koji koristi, a koji posjed je na istoj skici prikazan crtkanom zelenom linijom i koji obuhvaća č.zgr. *555/2, *575 i č.zem. 1952/12 K.O. Gradac (ne izjavljujem da su to nekretnine u vlasništvu tužitelja, nego da se on s njima služi). Predmetni obuhvat (žuta ispuna) predstavlja dio č.zem. 1952/42 u površini od 30 m2, dakle ne predstavlja cijelu č.zem. 1952/42 (toj čestici pripada i dio žardinjere koja se nalazi sa južne strane predmetnog obuhvata). Stanje službenog katastarskog plana ne odgovara stanju na terenu i arhivskim skicama koje postoje za predmetni obuhvat, te je za potrebe izrade ove skice homogenizirao (prilagodio) stanje granica prema stvarnom stanju na terenu. Nekretnina je prikazana i na fotografijama na kojima je sadržan prikaz zatečenog stanja nekretnine. U prilogu nalaza i mišljenja između ostalog, priložen je i izvadak iz zemljišne knjige ZU 10387 k.o. Gradac (list 94 spisa) iz kojeg je razvidno da je na nekretnini označenoj kao kat. čet. 1952/42, Vranjak, dvorište površine 36 m2, upis prava vlasništva na ime Bartulović Ivan, OIB: 62533200936, Vukovarska 141, Makarska za cijelo.

27. Na nalaz i mišljenje vještaka mjernika Ante Radmana dipl. ing. geod. tužitelj se podneskom od 30. listopada 2025. očitovao, navodeći da nema primjedbi na nalaz i mišljenje u dijelu koji je vještak pokazao na skici sa homogeniziranim katastarskim planom predmet prijepora, sukladno kazivanju od strane tužitelja. S obzirom na činjenicu da vještak utvrđuje da je predmet prijepora nekretnina položena u k.o. Gradac, i označena kao kat.čest.1952/42, a iz izvoda iz katastarskog plana, koji je sudu dostavljen uz tužbu proizlazi da nekretnina označena kao kat.čest. 1952/42 uopće ne postoji, (kao i susjedna kat.čest.4617), već, a što je lako uočljivo pukim uvidom u navedeni izvod iz katastarskog plana, stanje na dan 11.prosinca 2023.godine, proizlazi da bi predmet prijepora bila nekretnina označena kao kat.čest.1952/12, kako je to i navedeno u tužbi i tužbenom zahtjevu, predlaže se vještaku da dopuni svoje vještvo na način da se pisano očituje da li je nekretnina označena kao kat.čest.1952/42 nastala cijepanjem kat.čest. 1952/12, to jest da li je nekretnina označena kao kat.čest.1952/42 bila sastavni dio nekretnine označene kao kat.čest. 1952/12¸ te kada je došlo do navedenih promjena na predmetnoj nekretnini. Stoga se predlaže vještaku dopuniti nalaz i mišljenje sukladno prijedlogu iz ovog podneska, nakon čega će tužitelj urediti svoj tužbeni zahtjev. Ukazuje se na činjenicu, a što se sud mogao uvjeriti, prilikom očevida na licu mjesta, da je predmetna nekretnina jedini prolaz kojim tužitelj može doći do nekretnine, u naravi ulaz u objekt u kojem stanuje, koja je njegovo vlasništvo, pa se ustraje, na ovu okolnost u saslušanju predloženih svjedoka. Netočne su tvrdnje tuženika da bi tužitelj do svoje kuće dolazio isključivo pješice, naime tužitelj više od 25 godina koristi predmet prijepora i za provoz vozila, a prije njega je to koristio i prijašnji vlasnik Ante Andrijašević, kao i njegovi pravni prednici, do predmetne kuće u kojoj stanuje sa svojom obitelji, i tome se nitko nije protivio, niti je tuženik davao ikakva odobrenja za to činjenje, sve dok to pravo nije počeo uznemiravati prije dvije godine, zbog čega je i podnesena tužba.

28. Očitujući se na navode tužitelja, vještak Ante Radman dipl. ing. geod. u svojoj je nadopuni nalaza i mišljenja od 31. listopada 2025. navodi da temeljem podneska tužitelja od 30. listopada 2025., a radi utvrđenja prava služnosti na č.zem. 1952/42 K.O. Gradac, dostavljam ovjereni geodetski elaborat iz kojeg je vidljivo da je čestica 1952/42 K.O. Gradac nastala od čestice 1952/12 K.O. Gradac na temelju geodetskog elaborata ovjerenog u Makarskoj 28.02.2024. godine.

29. Stranke nisu imale prigovora na nalaz i mišljenje, te nadopunu nalaza i mišljenja vještaka Ante Radmana dipl. ing. geod., slijedom čega je sud isto prihvatio kao jasno,

obrazloženo i izrađeno u skladu s pravilima struke. Tužitelj je u skladu s nalazom i mišljenjem vještaka uredio tužbeni zahtjev pod točkom 1. da isti sada glasi:

„1.Time što na nekretnini položenoj u k.o. Gradac, upisanoj u zk.ul. broj:10387, i označenoj kao kat.čest.1952/42 (ranije oznake- zk.ul. broj:982/3, kao kat.čest.1952/12), a koja nekretnina je označena na skici lica mjesta, u nalazu i mišljenju vještaka Ante Radmana, sudskog vještaka, od 24.srpnja 2025.godine, žutom ispunom i brojevima od 1,2,3,4,5,1, koji nalaz i mišljenje predstavlja sastavni dio ovog presude, a koja nekretnina predstavlja poslužnu stvar u korist nekretnina položenih u k.o. Gradac i označenih kao kat.čest.555/2 ZGR i 575 ZGR, koje predstavljaju povlasnu stvar, sa pravom služnosti puta, i to staze i kolnika, ostavlja automobile, služeći se tom nekretninom kao parking prostorom, te ostavljajući po nekoliko dana automobil na istoj nekretnini, tuženik uznemirava tužitelja u izvršavanju prava služnosti staze i kolnika na nekretnini označenoj kao kat.čest.1952/42, k.o. Gradac, pa mu se nalaže prestati sa takvim uznemiravanjem,a na način da na nekretninu označenu kao kat.čest.1952/42, k.o. Gradac, ne postavlja nikakve stvari, a posebice automobile, pod prijetnjom zakonskih posljedica i izricanja novčane kazne u slučaju ogluhe o ovu presudu, sve to u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe.“

30. O bitnim okolnostima vezanim za stjecanje i opseg služnosti, u postupku su se izjašnjavali saslušani svjedoci predloženi od obje stanke i to Iskren Bartulović pok. Jure, Vinka Bošković rođ. Prce, Svemir Bartulović pok. Mate (list 174-179 spisa), Mirjana Janjčić rođ. Ilič, Gordana Ilič-Miličević, rođ. Ilič (186-190 spisa), Ilija Bošković sin Ivana, te tužitelj i tuženik u svojstvu parničnih stranaka (list 195-200 spisa).

31. Svjedok Iskren Bartulović pok. Jure u svom iskazu navodi da se predmetna nekretnina nalazi u Gradcu ranije zvana Viskićeva ulica, sada ulica Vladimira Nazora, živi u neposrednoj blizini predmeta spora, susjed je južno 30 do 40 metara na lijevu stranu te svakodnevno tuda prolazi 2 i više puta. Navodi da su tu ranije bile tri stare kuće, kuće trojice braće koji su to zajedno koristili negdje do 50.-ih godina prošlog stoljeća. U prvoj kući sa zelenim vratima je živio pok. Juko Bartulović do Drugog svjetskog rata, umro je 1948.- 1949. i u to vrijeme je on tada bio dijete te ne zna kome je ta kuća sudski pripala nakon njegove smrti. U kući do nje ulaz do živjele su dvije sestre Matija i Drina Bartulović, dok je u ovoj kući dalje prema istoku živio pok. doktor Ante Andrijašević sa svojom majkom Jelkom Andrijašević. Otkako zna za sebe, od 1950. do 1951. poznato mu je da su ovim predmetnim dvorištem neometano prolazili ljudi koji su dolazili do doktora Ante Andrijaševića koji je to koristio sa svojom majkom kao pristup do svoje kuće, a koristile su i sestre Bartulović Matija i Drina prolazeći tim dijelom. Navodi da ovaj dio nikad nije bio ograđen od ceste prema kući tuženika, tu nije bila nikakva ograda ili zid. Na fotografiji broj 4 koja mu je predočena od strane uređujućeg suca (list 83 spisa) na zidu se vide ostaci željezne šarke za što mu nije poznato čemu je to služilo, to je stara kuća stara preko 200 godina, tu su prije bili torovi i pojate, a sada u ovoj kući sa zelenim vratima nitko ne živi i na toj kući je urušen krov, radi se o zidini. Tužitelj se brinuo o doktoru Andrijaševiću, o njegovim nekretninama, obrađivao je lozu, masline, poljoprivredu a ovom nekretninom je dolazio do doktora Andrijaševića i nitko ga nije ometao. Navodi da je doktor imao auto, žutog golfa, i prolazio je ovim dijelom nekretnine do svoje kuće. Doktor Andrijašević je umro 1996. - 1997., a nakon njega je u njegovoj kući nastavio živjeti tužitelj koji se o njemu skrbio i brinuo. Navodi da n itko niti tužitelja, a niti Antu Andrijaševića nije ometao u prolasku predmetnom nekretninom. Do kuće doktora Andrijaševića, sada tužitelja, nema niti jedan drugi pristup osim predmetnog dijela nekretnine, a tužitelj ovu nekretninu koristi kao prolaz od 1996.- 1997., a tuženika Ivana Bartulovića nikad nije vidio da koristi ovu nekretninu i ovu staru kuću sa zelenim vratima. Misli da tuženik tužitelju prije nije

osporavao prolazak kolima ovom nekretninom, te navodi da je on sam (svjedok) jednom pomagao tužitelju istovariti drva ispred njegove kuće i tu je prošao autom i nitko ga nije ometao. Koliko zna 30-40 godina nije bilo nikakvih konflikata na ovom prostoru osim konflikta u posljednje vrijeme. Navodi da kad je dobio poziv pitao je tužitelja o čemu se radi, a on mu je rekao da mu tuženik ometa prolaz i to je sve što znam, to osobno nije imao prilike vidjeti. Otkako zna uvijek je bio slobodan prolaz ovom nekretninom. Nekad je bio jedan komadić zida u južnom dijelu, stari kameni zid duljine možda 0,5 metara koji je 50.-ih godina kada se radila ulica poravnat, na način da on sada izgleda upravo ovako kako je na fotografiji (list 82 spisa). Osim ovih ljudi koje je prethodno naveo u iskazu uz pok. doktora Andrijaševića i njegovu majku, koji su predmetnom nekretninom dolazili do svojih kuća, tuda su prolazili ljudi koji su ih posjećivali dolazili do njih ili im nešto prinosili. Ante Andrijašević je ovim dijelom nekretnine prolazio od svog rođenja a rođen je 40.-ih godina prošlog stoljeća. Počeo je kao liječnik raditi u Gradcu 1975.- 1976. i tada je kupio auto i od tada je svakodnevno prolazio autom do svoje kuće koje bi ostavljao ispred kuće Matije i Drine Bartulović. Navodi da on kao svjedok nikad nije vidio tuženika da prolazi ovom nekretninom ili da nešto radi u ovoj kući sa zelenim vratima, a niti mu je poznato tko je vlasnik nekretnine koja je predmet spora. Ivan Bartulović živi iznad ove kuće u Gradcu i ima stan u Makarskoj te tako živi malo u Makarskoj, malo u Gradcu. Ova ulica koja se proteže zapadno od predmetne nekretnine, Nazorova ulica, a s koje se pristupa na predmetnu nekretninu ranije je bila vododerina koja se uređivala 50.-ih godina prošlog stoljeća. Tada se izravnala i popločala granitnim kockama sve do unatrag 2-3-4 godine kada je općina te kocke iskopala, ponovno poravnala i uredila na način kako to danas izgleda. Rekonstruirane su vodovodne i druge instalacije u toj cesti te je moguće da je postojala nekakva visinska razlika te ovo dvorište koje je predmet spora, ispred kuće sa zelenim vratima, je možda u nekoj visinskoj razlici s tom ulicom.

32. Svjedokinja Vinka Bošković rođ. Prce, supruga tužitelja, navodi da u ovoj kući gdje sad žive je ranije živio pok. doktor Ante Andrijašević sa svojom majkom Jelkom koji je umro 1997. i do tada je neometano prolazio ovom nekretninom pješice i svojim autom. Od 80.- ih godina je prolazio autom, imao je žutog golfa, a i oni su sami tuda prolazili kad bi ga posjećivali, često bi zvao njenog supruga da mu nešto pomognu njemu ili njegovoj majci. Navodi da bi i sama dolazila pomagati brali su i čistili masline, bili su dobri prijatelji, te su bez problema, kao i on, prolazili ovom nekretninom autom i nitko im to nije zabranjivao. Susjedi su im rekli da su tu prije živjele tri obitelji da su svi oni koristili bez problema ovu nekretninu za prolaz. Doktor Ante Andrijašević i njegova majka Jelka brinuli su se o Mandi i Grozdani koje su bile vlasnice jednog dijela ove kuće uz kuću doktora Andrijaševića i one su njemu i njegovoj majci ostavile taj dio kuće. Navodi da je doktor Andrijašević prije nego što je umro pitao svoju rodbinu bili se netko od njih prihvatio o njemu brinuti, a kako se nitko nije prihvatio on je odlučio i oporukom je svu zemlju i svoju kuću ostavio njoj i njenom suprugu koji su se o njemu brinuli do njegove smrti. Nakon smrti dr. Ante Andrijaševića nastavili su živjeti u njegovoj kući i dalje su nastavili koristiti predmetno zemljište kao prolaz do kuće pješice i autom u čemu ih nitko nije ometao, te nikakav drugi prolaz do svoje kuće nemaju osim ovog. Navodi da tuženika susjeda poznaje, da se on prije nije protivio njihovom prolasku do 2014. godine, a nakon toga bi znao ostaviti auto na ulazu da ne mogu proći, stavio bi ga ukoso, ali su oni unatoč tome nastavili prolaziti kao i dosada. Navodi da nikada nije bila nikakva kapija niti zid kojom bi ova nekretnina bila ograđena od ceste s koje se prilazi na nekretninu. Koliko se sjeća njen je suprug jednom prilikom pozvao policiju iz razloga jer nisu mogli proći ovom nekretninom, ali se ne može sjetiti kada. Osim njih nitko drugi ne koristi ovu nekretninu za prolazak jer oni tu žive. Tuženik

je to počeo koristiti od 2014. nekad u ljetnom periodu zna tu ostaviti auto koje bude ostavljeno jako dugo nekad po 7 dana ili nešto više uđe ili izađe sa svojim autom. Kad tuženik ostavi parkirano vozilo moglo bi se sa autom proći do njihove kuće ali treba biti jako pažljiv teže je kada je veće auto. Bilo je situacija kada bi tuženik ostavio auto da se ne može proći i tada bi zvali policiju. Zid koji je vidljiv na fotografiji 3 (list 82 spisa) označen oznakom "X" je bio možda duži pola metra i to nije sprječavalo da se može proći, tih pola metra je davno uklonjeno negdje odmah nakon smrti dr. Andrijaševića a to je uklonio njen sin jer je u tom dijelu zid bio urušen pa je on to skratio da uredi zid. Ulica s koje se pristupa na predmetnu nekretninu se ne tako davno uređivala ali se ne može sjetiti kad, koje godine, razina ulice sa predmetnim dijelom dvorišta je ostala ista. Kocke su ispadale i oni su to popravili. Ne zna kad je Ivan Bartulović kupio kuću sa zemljištem koje je predmet spora, koliko zna on to nije kupio koliko je čula na toj kući je više vlasnika od kojih je većina od njih u Australiji , a jedan od njih u Beogradu od kojih je tuženik dobio nekakvu punomoć, to je sve što joj je poznato, tuženik živi iznad njihove kuće.

33. Svjedok Svetomir Bartulović navod da je prva kuća koja je vidljiva na fotografiji sa zelenim vratima pripadala Bartulović Juri zvani Jurko, da je kuća do nje pripadala Drini i Matiji Bartulović, a treća u kojoj sad živi tužitelj pripadala je Bartulović Mari čija je kći Jelka u toj kući živjela sa svojim sinom Antom Andrijaševićem koji je bio doktor. Navodi da su svi oni koristili ovo dvorište, avliju, za prolazak do svoje kuće. njegova rodica Grozdana Čulić, unuka Bartulović Jure ponudila je 1956.. 1957. njegovom ocu i njemu da se brinu o ovoj kući, da je koriste i oni su tada tu kuću iznajmili Elektrodalmaciji jer se u to vrijeme radila struja od Ploča do Gradca te je Elektrodalmacija u toj kući držala materijal i alat i na ovu nekretninu koja je predmet spora dolazilo se autom i teretnim vozilom. Navodi da je ovom nekretninom prolazio i dr. Ante Andrijašević sa svojim autom kojeg je vozio u to vrijeme, žuti golf. Tu je neometano prolazio i nitko mu nije osporavao prolazak tuda, a njegova kuća nije imala nikakav drugi prolaz do nje. Tužitelj Ivan Bošković i njegova supruga brinuli su se o Anti Andrijaševiću sređivali mu masline i vinograde i on je kuću i sve svoje imanje njima ostavio nakon čega je tužitelj sa svojom suprugom nastavio tu živjeti nakon smrti Andrijaševića i nastavio je prolaziti ovom nekretninom do svoje kuće i nitko mu nije zabranjivao da prolazi ovim dijelom nekretnine, ne može sjetiti kada je doktor Andrijašević umro. Navodi da tuženik nikad nije koristio ovu nekretninu te da se sjeća da je jednom prilikom 2014., 2015. tuženik ostavio auto da tužitelj ne može prolazit stepenicama do kuće, nešto se posvadio sa tužiteljem, a to mu je poznato jer je i on osobno tome svjedočio međutim unatoč tome tužitelj je nastavio prolaziti i ovaj prolaz koristi i danas, drži tu auto ispred svoje kuće i nitko ga u tome ne ometa. Poznato mu je da je njegova druga rodica kada se vratila iz Australije nakon smrti njegova oca rekla da će dati svome stricu, ovdje tuženiku, ovu kuću i zemlju da radi na što je on pristao jer je i sam počeo raditi u Gradcu i nije se o tome mogao brinuti te da od tada kada je ta rodica bila iz Australije tuženik tu kuću koristi, ali se ne može sjetiti od kada je to bilo, možda od 1990. Kuća sa zelenim vratima je zidina i ima urušen krov, a ne pamti da je ikada bila nekakva ograda ili zid s kojim bi ova nekretnina bila ograđena od ulice s koje se pristupa do kuće tužitelja. Kada je Jelka Andrijašević radila svoju kuću podizala kat 1958.- 1959. do kuće je prolazio kamion s materijalom. S ulice kad se ulazi na nekretninu, u južnom dijelu, bio je samo jedan zid duljine cca 80 cm i od toga zida je ostalo nešto malo kad se uređivala ova cesta s koje se pristupa na nekretninu. Taj ostatak zida vidljiv je na fotografiji 1 (list 81 spisa) označen kemijskom oznakom "X" i unatoč tom zidu neometano se moglo proći teretnim vozilom preko nekretnine. Navodi da živi u blizini 200 metara sjeverno i tuda prolazi svaki dan te tuženika ne vidi

nikako da koristi ovu nekretninu. S tuženikom priča iako ga on ne pozdravlja, s njegovom je majkom dobar te nije u nikakvoj svađi s tuženikom, te mu nije poznato i ne zna je li ima svađe i kakvi su odnosi između tuženika i Iskrena Bartulovića. Navodi da postoji nekakva mala visinska razlika između predmetne nekretnine i ulice posebno u sjevernom dijelu.

34. Svjedokinja Mirjana Janjić, rođ. Ilić navodi da tuženika poznaje, prijatelj je njenog sina, a tužitelja poznaje iz viđenja. Navodi da je pradjed tuženika Juko Bartulović živio u kući koja je sada vlasništvo tuženika te da su se na ovoj nekretnini, koja je predmet spora, još kao djeca igrali njeni rođaci, njen brat i ona osobno u ljetno 1947. i tada je ovaj zid prikazan na fotografiji broj 1 (list 81 spisa) i broj 3 (list 82 spisa) bio u duljini cca 3 metra jer su se oni tada kao djeca tuda igrali i na zidiću sjedili. Moglo ih je 5-6 sjesti na taj zid. Od tog zida prolaz s ceste u ovaj obor, dvorište u kojem su se igrali bio je pješački prolaz na kojem je bila postavljena drvena kapijca čije "baglave" kojima je kapija bila učvršćena u zid kuće su i danas vidljivi na zidu. Navodi da ima kuću u Gradcu na predjelu Grma te da su čitav svoj život i odrastanje tu provodili te da se ovom nekretninom nikad nije prolazilo vozilima. Navodi da bi oni prije tu parkirali svoje vozilo uz strmu ulicu Vladimira Nazora i tada bi morali postaviti kamen ili bi auto parkirali u susjednoj ulici preko puta babe Bogunuše. Navodi da se sa ulice nije moglo ući na predmetnu nekretninu jer je to jednosmjerna ulica i ulazilo bi se pod pravim kutom. Ovaj zid je postojao sigurno do 70.-ih godina prošlog stoljeća a kada bi tuda znala prolaziti imala bi prilike vidjeti da je taj zid "okrnjen", ali ne zna kad je taj zid skraćen na način kako je to vidljivo na fotografijama koje su joj predočene od strane uređujućeg suca. Što se tiče kuće u kojoj živi tužitelj navodi da je njena obitelj u sudskom postupku sa tužiteljem jer vlasništvo te kuće još nije definirano i taj se spor vodi već 15-20 godina. navodi da je ova kuća u kojoj živi tužitelj bilo vlasništvo njene pok. bake Mare Bartulović, njene majke Ane Ilić, rođ. Bartulović i tetke Matije Andrijašević. Navodi da je dr. Andrijašević Ante bio sin Jelke Andrijašević koja je sestra njene majke Ane Ilič Bartulović te da se Ante Andrijašević i njegova majka nikada nisu uknjižili ovu kuću na svoje ime. Andrijašević Ante je živio u kući u kojoj živi tužitelj zajedno sa svojom majkom, imao je auto ali ne zna kako je on dolazio do svoje kuće, ne zna gdje je držao svoje auto a u to vrijeme su oni već imali svoju kuću. Misli da je bio jako loš vozač, pa pretpostavlja da je auto parkirao preko puta kuće babe Bogunuše a misli da je imao žutog golfa. Navodi da je Ante Andrijašević umro 2007. a njegova majka 2006. U posljednje vrijeme je u prilici vidjeti nakrcana vozila parkirana na nekretnini koja je predmet spora, pretpostavlja da su to vozila tužitelja i njegovih gostiju obzirom da on iznajmljuje najmanje unazad 5-6 godina. Navodi da ako je u Gradcu mjesec dana sigurno tuda prođe par puta pješice, a u Gradac dolazi svake godine po dva puta. Sjeća se da je baka znala spomenuti da je ovo zemljište nacionalizirano pa da ne može ništa graditi po ovom oboru. Misli da je Ante Andrijašević od 1965. do 1966. živio u kući u kojoj živi tužitelj te da je nakon smrti Ante Andrijaševića tužitelj počeo živjeti u toj kući, a predmet spora koji oni vode sa tužiteljem je taj da ova kuća u kojoj živi tužitelj pripadne njenoj obitelji jer nije pripadala pok. Anti Andrijaševiću, a poznato joj je da je Ante Andrijašević oporučno kuću ostavio tužitelju. Ivicu Bartulovića nije vidjela da parkira na nekretnini koja je predmet spora niti da na nekretnini nešto radi. Po priči svog sina poznato joj je da je Ivan Bartulović stekao predmetnu nekretninu prije 15- ak godina, misli da je on to kupio i zna da sada ima uredne papire 1/1. Misi da je tužitelj počeo koristiti ovu nekretninu nakon smrti Ante Andrijaševića nakon što je tužitelj stekao ovu nekretninu, jer tu budu stalno parkirana vozila. Po pričama zna da tužitelj nije imao suglasnost tuženika da tu može parkirati vozilo te ne zna je li se

tuženik protivio takvom načinom korištenja niti zna po kojim poslovnim brojem se vodi spor kojeg vodi protiv tužitelja.

35. Svjedokinja Gordana Ilič- Miličević navodi da je poslije Drugog svjetskog rata napravljen zid kojim je s južne strane ograđeno dvorište ispred starih kuća u nizu, a prije nego što je izgrađen taj zid je betonirano dvorište i onda je napravljen zid jer je tu bilo strmo zemljište zbog čega je taj zid i napravljen. Nakon toga napravljen je i ovaj zid koji je paralelno s ulicom i koji je bio dosta dug te je bio ostavljen mali prolaz između zida i kuće kako bi se moglo ući u dvorište. Taj ulaz je bio u širini vrata i na zid su bila postavljena jedna niska drvena vrata koja su s unutarnje strane bila učvršćena metalnom pločom. Ta su vrata tu dugo bila, a dok su djeca bili tu su se igrali. Navodi da je kuća njene bake Mare Bartulović bila kuća u kojoj sada živi tužitelj. Ne zna kad su ta drvena vrata uklonjena, niti kad je uklonjen ostatak ovog zida na način kako to izgleda na fotografijama predočenim od strane uređujućeg suca. U Gradcu živi stalno otkako je u mirovini unatrag 30 godina i tuda zna proći jednom ili dvaput godišnje. Tužitelja poznaje iz viđenja, dok tuženika poznaje. Navodi da se na ovom dvorištu ništa nije radilo, tu se sjedilo, družilo i nije se moglo proći autom, eventualno je mogao proći motor kroz ovaj prolaz gdje su ranije bila drvena vrata. U kući u kojoj sad živi tužitelji, a koja je kuća njene bake živio je njen rođak Ante Andrijašević s majkom Jelkom. Živio je u kući oznake 575 i on je dogradio ovu kuću na način kako je to vidljivo na fotografiji broj 2 (list 81 spisa). Ante Andrijašević je umro 1997., njegova majka Jelka Andrijašević, sestra njene majke umrla je 1996. Navodi da je Ante Andrijašević imao auto te koliko se sjeća parkirao bi ga sa sjeverne strane kuće jer je tu bilo ravno i bilo mu je lakše voziti ravno do ambulante. Nije baš puno koristio auto jer nije bio neki vozač. Nije nikad vidjela da Ante Andrijašević parkira svoje vozilo u predmetno dvorište. Unazad 30 godina tu više nisu dolazili, a zna da je tužitelj počeo živjeti u kući u kojoj je živio njen rođak Ante Andrijašević nakon njegove smrti. Navodi da je njihova rodica Katica Ilišević Antu Andrijaševića uzela sebi 8 mjeseci prije njegove smrti, da je tužitelj doveo dva svjedoka i 8 dana prije smrti Ante Andrijaševića, kad je on bio u polu komi, napisana je rukopisom oporuka Ante Andrijaševića pred svjedocima kojim je on tu kuću gdje je živio ostavio tužitelju. U svezi toga vode spor protiv tužitelja, točnije dva spora i to nasljednici dvije sestre Matije Bartulović ud. Andrijašević i Ane Ilić rođene Bartulović. Tužitelji su djeca Matije Bartulović udate Andrijašević i to Ilišević Katica, Andrijašević Mili, Andrijašević Ranko, Stipić Jadranka i Andrijašević Mladen, a nasljednici Ane Ilič rođ. Bartulović su Gordana Ilić- Miličević, Mirjana Janjčić, Blešić Davorka i Ilič Davor. Prethodno saslušana svjedokinja Mirjana Janjčić je njena sestra. Tuženika poznaje, njegova je kuća prva do ulice i tuženik nije mogao koristiti niti išta raditi u ovoj kući jer je urušena. Jednom prilikom, možda prije pola godine, a jednako tako i prije 3,4 mjeseca kada je išla u poštu imala je prilike vidjeti da je tuženik ostavio auto tu na nekretnini, valjda je bio tu negdje u blizini u susjedstvu, a kada se vratila iz pošte već ga nije bilo. Isto tako jednom nedavno vidjela je parkirano jedno auto, a drugi put jedno auto za drugim i tada je pomislila gdje su njeni stari da vide šta se radi u dvorištu pred kućom. Navodi da ima 90 godina te povremeno tuda prođe. Ne zna kad je uklonjen ovaj zid na kojem su ranije bila postavljena mala drvena vrata kroz koja se ulazilo u dvorište, ta su drvena vrata tu bila jako davno u vrijeme kad je ona imala 10 godina, a ne zna kad su ta drvena vrata uklonjena. Možda kad su umrli starci koji su živjeli u ove prve dvije kuće od kojih je jedna kuća tuženika. Navodi da možda njenoj tetki koja je tu živjela sa sinom Andrijaševićem u trećoj kući, vrata više nisu odgovarala pa ih je uklonila jer da nitko drugi to nije mogao napraviti jer je ona tu živjela. Navodi da je nekidan prvi put vidjela parkirano vozilo na predmetnoj nekretnini, a prije joj nitko nije rekao da se tu vozila parkiraju. Bila je u dobrim odnosima sa Antom

Andrijaševićem, bio joj je kao brat, posjećivala ga je kad bi dolazila u Gradac, živjeli su u toj kući, posjećivali baku i tetu dok nisu izgradili svoju kuću. Navodi da poznaje Iskrena i Sretana Bartulovića koji žive malo dalje od kuće njene pok. bake a kad je dobila poziv za raspravu u ovom predmetu kao svjedok s tuženikom nije razgovarala tuženik joj je uručio poziv. Tuženik je unazad 10, 15 godina kupio nekretninu koja je predmet spora i otkad je tuženik tu nekretninu kupio tužitelj preko predmetne nekretnine prolazi svojim vozilom. Misli da se tuženik protivio tužitelju da prolazi preko nekretnine vozilom te misli da mu je tuženik rekao da ga je jednom upozorio.

36. Svjedok Ilija Bošković, sin tužitelja, navodi da su se u ovu kuću Vladimira Nazora 12 doselili 1997. i od tada su uredno prolazili autom ovom nekretninom do svoje kuće. navodi da bi tuženik ponekad znao ostaviti auto na ulazu zbog čega sa svojim autom tuda ne bi mogli proći. Tuženik se tu počeo prvi put pojavljivati prije 10 plus godina i ispočetka bi ostavio auto 1-2 puta tjedno ispred ove kuće na samom početku, a prije korone počeo je više puta ostavljati auto. Nitko drugi osim njega nije ostavljao auto, možda njegova supruga, ali on tu situaciju nije upratio. Otkako zna za sebe u toj kući ispred koje bi tuženik ostavio auto nitko nikad nije živio. Možda je tu netko živio prije, to bi znali stariji sumještani. Poznat omu je da kad je tuženik počeo ostavljati svoje auto da bi ga otac upozorio a njemu bi to bilo neugodno slušati kad bi se u svezi toga raspravljali. Navodi da bi ovom nekretninom do njihove kuće prolazila njihova obitelj te osim njih i njihovih gostiju ovu nekretninu ne koristi za prolaz. Ovo auto koje je tuženik ostavljao prije bi ostavljao na kraći period, ali ovo vrijeme prije nego je pokrenut postupak tuženik bi znao ostavljati auto i po mjesec dana. Navodi da otkako zna za sebe nikada nije postojala nekakva kapija na ovom dijelu na kojem se sa ceste pristupa na predmetnu nekretninu. Kada je parkirano auto na ovoj nekretnini uz auto se može proći pješice i motorom. Osim prilaza preko predmetne nekretnine nema nikakvog drugog prilaza do njihove kuće. tuženik ne stanjuje u kući ispred koje je predmetna nekretnina niti postoje neka vremenska razdoblja u kojem tuženik tu boravi duže vrijeme. Ova nekretnina nije omeđena sa zapadne strane, prema ulici na tom je dijelu sve otvoreno. Otkako je tu zna da se ova ulica s koje se pristupa na predmetnu nekretninu rekonstruirala i da se mijenjao nivo te ulice kako bi se spriječilo otjecanje vode prema njihovom dvorištu. Nitko od strane njegove obitelji nije izvodio nikakve radove na denivelaciji ovog predmetnog dijela u odnosu na ulicu niti je on osobno izvodio nekakve radove na dijelu gdje se predmetna nekretnina spaja s ulicom. Navodi da njemu tuženik nikad osobno nije osporavao da ne smije prolaziti predmetnom nekretninom vozilom do svoje nekretnine ali je čuo da je upozoravao njegova oca.

37. Na ročištu dana 15. srpnja 226. izveden je dokaz saslušanjem tužitelja i tuženika u svojstvu parničnih stranaka.

38. Tužitelj u svom iskazu navodi da je majka tuženika Biserka, znala 2014. ostavljati stvari na predmetnoj nekretnini jer su radili svoju kuću znao bi se tu ostaviti alat, kreč i sl., te da on nju tada nije upozoravao da tu ne ostavlja stvari jer to nije bilo njegovo. Kada je išao na upis u zemljišnu knjigu, čak je nju naveo kao svjedoka ili tuženika, ne može se sjetiti, kako bi se utvrdio vlasnikom nekretnine kako bi se mogao uknjižiti na svoju nekretninu u kojoj sada živi Vladimira Nazora 12. Jednom prilikom pojavo se tuženik i donio punomoć od jednog od Bartulovića iz Beograda i rekao mu da on ima prava na ovu kuću ispred koje se nalazi predmetna nekretnina. Rekao je da on tu više neće moći tuda prolaziti jer će on tu otvoriti kafić, na što ga je on upitao kuda će on onda prolaziti. Navodi da mu prije toga tuženik nije zabranjivao da može prolaziti ovim predmetnim dijelom. Prije su u ovim kućama u nizu živjela tri brata i svi su oni tuda prolazili. Navodi da je on bio jako dobar sa pok. doktorom Antom Andrijaševićem, pomagao mu kositi travu, obrađivati masline, saditi krumpir i ostalo, od 1978. pa sad

sve dok doktor Ante nije umro 1997. Doktor Ante Andrijašević je bio šećeraš i obzirom da se nitko od njegove obitelji nije htio skrbiti o njemu, on mu je predložio da sa svojom obitelji dođe živjeti kod njega, da mogu o njemu brinuti kuhati mu, prati i ostalo na što je pristao. Nije ni znao da mu je Ante ostavio svoju kuću u kojoj je prije živio sa svojom majkom. Doktor Ante je umro 4 mjeseca nakon što su uselili u kuću. Dok je Ante bio živ do njega su prolazili njegovi prijatelji, pacijenti i sl. Ova kuća u kojoj živi, a u kojoj je prije živio dr. Ante Andrijašević, nema drugog pristupa nego predmetnom nekretninom do kuće. Do kuće se pristupalo autom i pješice. Dr. Ante je imao Golfa, dok on ima Caddya Peugeota, a ranije je imao Citroena. Do njegove kuće predmetnom nekretninom pristupa njegova obitelj, njegova djeca, rodbina i gosti. Tuženik je počeo ostavljati svoje auto najviše u razdoblju nakon korone. Prije bi to bilo ponekad, ostavljao bi auto kratko. Naime, tuženik je živio u Makarskoj i kada bi došao, obzirom da kraj svoje kuće nema parking, auto bi tu ostavio. Ispočetka u razdoblju od 2014. kada je počeo ostavljati auto, auto bi ostavio sat, dva u mjesec dana 1,2,3 puta. Nekad bi znala auto ostaviti i njegova supruga. Navodi da ga je upozoravao da tu ne ostavlja auto, u lice mu je rekao da će ga tužiti. Jedno vrijeme bi prestao, ali čim bi krenula sezona, eto ga opet. Osim tuženika i njegove supruge nitko tu ne ostavlja auto. Može se proći pješice uz parkirano vozilo, ali se ne može proći drugim vozilom ako je auto već parkirano. Ni pok. Anti Andrijaševiću nitko nije osporavao prolaz autom ovom nekretninom, niti ga je netko ometao u prolazu. U to vrijeme u Gradcu su bila 3,4 auta. Kada mu je tuženik rekao da će u ovoj kući napraviti kafić, da više ovuda neće moći prolaziti, tada je odlučio da će ga tužiti. Navodi da je znao pozvati i policiju radi parkiranog auta i policija bi dolazila, a kasnije bi pozvao policiju, a pretpostavlja da bi netko tuženiku dojavio, jer kad bi pozvao policiju došao bi tuženik, pomakao auto i par minuta poslije bi došla policija, ali auto tu ne bi bilo. Policija bi prošla, vidjela da nema auta i pretpostavlja da se radi toga nije niti sastavljao zapisnik. Navodi da iznajmljuje svoju kuću, prije je iznajmljivala i majka od dr. Ante, pa je on nastavio. Tako da, predmetnom nekretninom prolaze i njihovi gosti, i njima nikada nitko nije zabranjivao prolaz ovom nekretninom. Bilo bi samo situacija kada oni ne bi mogli izaći s autom zbog parkiranog auta tuženika. Prije nego što mu je tuženik rekao da će napraviti kafić u ovoj kući, koja je uz predmetnu nekretninu, tuženik mu nije zabranjivao prolazak predmetnom nekretninom. Kada je majka tuženika 2014. znala ostavljati materijal i alat na ovoj nekretnini moglo se, unatoč tome, proći autom uz to ovom nekretninom. Na ovoj nekretnini, koja je predmet spora, nije bila nikad nekakva kapija od ulice prema kući. Od 1976. otkada je on u Gradcu, nije vidio takvu kapiju. Kada je firma Izvor iz Ploča radila obnovu kanalizacijske trase, tada je uklonjen dio zida kako bi tu mogla proći kanalizacija. To je na mjestu otprilike gdje je oznaka x na zidu na fotografiji br. 3 (list 82) koja mu je predočena od strane uređujućeg suca. Navodi da je on tada tražio od sina, jer on nije mogao, da to sredi, što je on napravio, popravio taj dio i otklonio višak kamena tako da taj zid sada izgleda na način kao što je na ovoj fotografiji. Komunalno je te radove izvodilo u razdoblju od 2010.-2015. Posjetitelji dr. Ante Andrijaševića bi ostavljati svoja auta ispred kuće, prolazili bi ovom nekretninom koja je predmet spora. Navodi da je osobno odlazio u policiju radi postupanja policija koja je dolazila po njegovom pozivu, a ne bi zatekla parkirano auto tuženika na nekretnini, koje bi tuženik prije otklonio. Usmeno se policiji obraćao i oni su se izjasnili da u svezi toga nemaju ništa zapisano. Napomenuli su mu da srede sve u svezi s nekretninama, vlasništvom, pa da se nakon toga njima obratimo. Tada je tražio razgovor i sa njihovim šefom, ali su mu oni rekli da nema šta sa šefom razgovarati da riješi pitanje vlasništva. Ne zna od koga je tuženik stekao nekretninu koja je predmet spora. Znam da su neki od vlasnika iz Australije po dolasku u Gradac vidjeli promijenjena vrata na toj kući koja

se nalazi uz predmetnu nekretninu i rekli su da će ga tužiti. Prije 2014. tuženik nije ostavljao svoja vozila na predmetnoj nekretnini jer on nije imao ključ od ove zidine, kuće koja se nalazi uz predmetnu nekretninu.

39. Tuženik Ivan Bartulović u svom iskazu navodi da je 2008. kupio ovu nekretninu, tada je postao vlasnikom kuće koja se nalazi uz predmetnu nekretninu, od prodavatelja sad pok. Jure Bartulovića koji je živio u Beogradu, i tada mu od strane prodavatelja nije rečeno da postoji nekakav kolni prolaz preko ove nekretnine već mi je rečeno da samo mora dozvoliti pješački prolaz preko predmetne nekretnine ovim kućama koje se nalaze u nizu. Ne bi kupio ovu kući i nekretninu da je znao da bi ovom nekretninom trebala prolaziti vozila ispred ove kuće. Nije mu poznato stanje i način korištenja predmetne nekretnine prije 2008. kada je on ovu nekretninu kupio jer ja tuda nije prolazio, na to nije obraćao pozornost. Ne zna kako se ova nekretnina koristila i jeli netko prolazio ovom nekretninom vozilom prije nego što je tužitelj doselio u kuću dr. Ante Andrijaševića i kako se koristila nekretnina dok je dr. Andrijašević bio živ. Nakon što je kupio nekretninu počeo je obraćati pažnju i vodio je brigu o vlasništvu. Tužitelju je branio prolaz autom preko nekretnine jer je to njegovo. Branio je riječima, govoreći mu da ne može tuda prolaziti autom, da može samo pješke. To mu je počeo braniti negdje od 2014., kada je pozvao policiju, a prije toga je od 2008. branio obračajući se tužitelju riječima da tuda ne može prolaziti. To je branio svaki put kad bi prolazio tužitelj automobilom, dozvoljavao je prolaz pješice uz širinu minimalno 1 metar. Navodi da ge je prodavatelj upozorio, kada je kupovao, da je obitelj tužitelja uklonila dio zida, sa zapadne strane, sa strane ulice, pretpostavlja da je razlog rušenja bila mogućnost kolnog prilaza. Prodavatelj mu je rekao da je upozorio tužitelja da tuda ne prolazi. Navodi da nije pokretao nikakav sudski prolazak radi zabrane tužitelju prolaska autom preko predmetne nekretnine. Kada je tužitelj pokrenuo ovaj postupak odlučio je sačekati da se ovaj postupak riješi. U komunikaciji sa tužiteljem, kada mu je zabranjivao prolazak autom preko predmetne nekretnine, tužitelj bi se na to oglušio i nastavio bi prolaziti. Točni su navodi tužitelja da na predmetnoj nekretnini bude parkirano moje vozilo i po mjesec dana, ali uvijek uz mogućnost pješačkog prolaza. Prilikom kupnje nekretnine od Jure Bartulović njegov odvjetnički ured koji je to radio je provjeravao zemljišno knjižno i katastarsko stanje. Navodi da je uknjižen kao vlasnik nekretnine na temelju sudske presude. Uknjižen je za cijelo kuće, za cijelo na predmetnoj nekretnini, te ostatku nekretnine koje je dvorište kuće. Misli da tužitelj do svoje kuće ne može pristupiti niti jednim drugim putem osim predmetnom nekretninom, kako pješice tako i autom. Ranije je na ovom zapadnom dijeli od strane ulice postojala kapija jer se vidi na zidu postojanje baglama koji su služili kao nosači vrata i bio je dio zida na kojem su bila učvršćena vrata, a koji dio zida je tužitelj uklonio. To pretpostavljam s obzirom na stanje koje je sada na terenu i postojanje tih baglama, a ne znam kako je to izgledalo ranije. Gosti tužitelja su prolazili do nekretnine tužitelja vozilom, znala su biti parkirana i dva vozila, prolazili su i pješice, ali on mu u tom pravcu nikada nije radio probleme gostima.

40. U ocjeni dokaza izvedenih tijekom postupka, za navesti je da prema odredbi čl. 10. st. 1. ZV-a osoba koja ima faktičnu vlast glede neke nekretnine njezin je posjednik, a prema stavku 5. istog članka s posjedom stvari izjednačeno je faktično izvršavanje sadržaja prava stvarnih služnosti glede neke nekretnine (posjed prava), pa se na posjed prava primjenjuju na odgovarajući način odredbe o posjedu stvari, ako to nije suprotno naravi prava niti odredbama zakona.

41. Za stjecanje posjeda prava stvarne služnosti nije dovoljno samo faktično vršenje sadržaja toga prava, već je potrebno da se sadržaj služnosti vrši uz znanje posjednika druge nekretnine. Naime, posjed prava afirmativne služnosti stječe se kad posjednik

jedne nekretnine jednostrano ili u sporazumu s posjednikom druge nekretnine učini glede nekretnine koju drugi posjeduje, nešto što taj ne bi trebao trpjeti, a taj to ipak otrpi (čl. 16. st. 1. i 3. ZV-a). Naime, služnost je ograničeno stvarno pravo na nečijoj stvari koje ovlašćuje svojega nositelja da se na određeni način služi tom stvari (poslužna stvar) ma čija ona bila, a njezin svagdašnji vlasnik je dužan to trpjeti ili pak zbog toga glede nje nešto propuštati (čl. 174. st. 1. ZV-a) Prema tome osoba u čiju korist je služnost ustanovljena ima pravo služiti se poslužnom stvari na određeni način (način koji je ugovoren ili određen zakonom). Bitno je naglasiti da je služnost prenosiva samo zajedno sa poslužnom nekretninom (čl. 182. st. 1. ZV-a). Pri čemu valja istaknuti da su stvarne služnosti stvarno pravo svagdašnjeg vlasnika određene nekretnine (povlasna nekretnina) da se za potrebe te nekretnine na određeni način služi nečijom nekretninom (poslužna nekretnina), čiji svagdašnji vlasnik to mora trpjeti ili mora propuštati određene radnje glede svoje nekretnine, koje bi inače imao pravo činiti (čl. 186. st. 1. ZV-a). Stvarne služnosti nisu taksativno određene u ZV-u, pa vlasnik povlasne i vlasnik poslužne nekretnine mogu osnivati služnosti bilo kojeg sadržaja koji je moguć i dopušten (čl. 188.st. 1. ZV).

42. Bitna karakteristika stvarnih služnosti je da one ne prestaju kada se promijeni vlasnik poslužne ili povlasne nekretnine, dakle one prate nekretninu i pripadak su povlasne nekretnine (čl. 186. st. 2. ZV-a) i kada netko stekne opterećenu nekretninu stekao ju je zajedno sa služnosti koja je teret te nekretnine, a na ostvarivanje sadržaja stvarne služnosti biti će ovlašten svaki vlasnik povlasne nekretnine.

43. Stvarne služnosti koje se uvijek vežu za nekretninu stječu se na temelju pravnog posla vlasnika poslužne nekretnine, odluke suda ili druge vlasti ili na temelju zakona (čl. 218. st. 1. ZV-a), dok se osobna služnost može steći samo na temelju pravnog posla vlasnika poslužne nekretnine (čl. 218. st. 2. ZV-a).

44. Prema odredbi iz čl. 229. ZV-a, stvarna služnost osniva se na temelju zakona dosjelošću ako ju je posjednik povlasne nekretnine pošteno posjedovao izvršavajući njezin sadržaj kroz 20 godina, a vlasnik poslužne nekretnine nije se tome protivio.

45. Razmatrajući dokaze izvedene tijekom postupka, dovedene u svezu sa zatečenim stanjem utvrđenim prilikom uviđaja na licu mjesta dana 10. srpnja 2025., sud je neposrednim opažanjem utvrdio da je pristup nekretninama u posjedu tužitelja (kat., čet. 555/2 zgr. I 575 zgr k.o. Gradac, moguć jedino preko nekretnine koja je predmet spora kat. čest. 1952/42 k.o. Gradac, koju činjenicu je potvrdio i sam tuženik u svom iskazu.

46. U odnosu na istaknuti prigovor aktivne legitimacije tužitelja za navesti je da je iz stanja predmetnog spisa, sadržaja rješenja o nasljeđivanju Općinskog suda u Makarskoj iza pok. Ante Andrijaševića posl. br. O-121/97 od 29. travnja 1999., te iz iskaza u postupku saslušanih svjedoka, sud utvrdio da je tužitelj izvanknjižni (stvarni, ali ne i u upisani u zemljišnim knjigama) vlasnik kat. čest. 555/2 zgr. i 575 zgr., koje nekretnine čine povlasnu nekretninu, a služnost prolaza predmetnom česticom opisanom u tužbenom zahtjevu koja predstavlja jedini kolni i pješački pristup ovim nekretninama, njen je sadržaj kako poslužna nekretnina u korist nekretnina u izvanknjižnom vlasništvu tužitelja, dok je tuženik kao vlasnik poslužne nekretnine pasivno legitimiran u ovom postupku.

47. Pravo služnosti prolaza spada u stvarne služnosti koje se mogu steći izvanknjižno dugotrajnom uporabom temeljem zakona dosjelošću u skladu s odredbom čl. 229 ZV-a. Stoga izvanknjižni nositelj prava služnosti, ako to pravo postoji i stečeno je zakonito (npr. Dosjelošću) ima pravo zatražiti sudsku zaštitu čak iako služnost nije upisana jer prema članku 11. ZV-a nositelj stvarnog prava koje nije

upisano u zemljišne knjige, ako je pravo zakonito stečeno može ga ostvarivati i štititi pod uvjetima propisanim ovim zakonom.
48. Tužitelj svoj tužbeni zahtjev nije postavio na utvrđenje postojanja prava služnosti prolaza (kolnog i pješačkog), već je istakao zahtjev za zaštitu tog prava zabranom uznemiravanja od strane tuženika. Stoga sud, u ovom postupku nije odlučivao o deklaratornom zahtjevu za utvrđivanje postojanja stvarne služnosti prolaza kao zasebnom pravu, nego o osnovanosti zahtjeva za zaštitu prava služnosti od uznemiravanja, a koje pravo je sud prethodno valjao utvrditi u ovom postupku.
49. Na nekretnini koja je predmet spora kat. čest. 1952/42 k.o. Gradac opisana u tužbenom zahtjevu, a koja prema navodima tužitelja predstavlja poslužnu stvar u korist nekretnina u izvanknjižnom vlasništvu tužitelja (kat. čest. 555/2 zgr i 575 zgr k.o. Gradac), tužitelj kao izvanknjižni vlasnik ima pravo tražiti zaštitu prava služnosti prolaza, ali u tom slučaju mora dokazati da je to pravo stečeno zakonito i da je postojalo u praksi. Obzirom na navedeno valjalo je utvrditi sve relevantne okolnosti radi utvrđenja navedene činjenice uključujući vrijeme korištenja, način stjecanja te ponašanje vlasnika nekretnina.
50. U tom pravcu u postupku su saslušani brojni svjedoci, a u ocjeni iskaza u postupku saslušanih svjedoka sud je prihvatio kao istinite, suglasne, uvjerljive i nepristrane, iskaze svjedoka Iskrena Bartulovića pok. Jure i Svetomira Bartulovića susjeda i sumještana koji raspolažu neposrednim saznanjima o činjenicama odlučnim za utvrđenje osnovanosti zahtjeva tužitelja. Iz njihovih iskaza razvidno je da u ovoj kući u kojoj sad živi tužitelj, a radi se o nekretninama položenim istočno od nekretnine koja je predmet spora je ranije živio dr. Ante Andrijašević sa svojom majkom Jelkom Andrijašević i ovi svjedoci su iskazivali o razdoblju od 50.-ih godina prošlog stoljeća pa nadalje u koje vrijeme je Ante Andrijašević neometano prolazio predmetnom nekretninom zajedno sa svojom majkom Jelkom Andrijašević i nekretninu koristio kao kolni prolaz vozilom do svoje kuće (kat. čest. 555/2 i 575 k.o. Gradac) u koje vrijeme je imao žuti golf kojim je prolazio nekretninom pri čemu mu se nikad nitko nije protivio. Svjedoci su iskazivali da su tom nekretninom neometano prolazili i svi ljudi sumještani koji su dolazili do doktora Ante Andrijaševića, pa tako i sam tužitelj koji se sa svojom obitelji brinuo o dr. Anti Andrijaševiću do njegove smrti 1997., pri čemu ih nikada nitko u tom prolazu nije ometao. Svjedoci su nadalje istakli da je nakon smrti dr. Ante Andrijaševića njegova imovina kuća u kojoj je ranije isti živio sa svojom majkom pripala u posjed i vlasništvo tužitelju koji je nastavio neometano koristiti predmetnu nekretninu kao poslužnu stvar za pristup do svoje nekretnine.
51. Ove navode svjedoka Iskrena Bartulovića i Svetomira Bartulovića potvrdila je i svjedokinja Vinka Bošković rođ. Prce, supruga tužitelja, te svjedok Ilija Bošković, sin tužitelja. Iako se radi o svjedocima bliskim srodnicima tužitelja, sud je prihvatio iskaz ovih svjedoka kao istinite i uvjerljive jer su u skladu s iskazima Iskrena Bartulovića i Svetomira Bartulovića, kao i sa navodima samog tužitelja čiji iskaz je sud prihvatio kao vjerodostojan jer iz rezultata provedenog dokaznog postupka proizlazi osnovanost navoda tužitelja iznesenih u tužbi i u njegovom samom iskazu. Posebno stoga što je i sam tuženik u svom iskazu dijelom potvrdio navode tužitelja da mu je tuženik počeo braniti prolaz negdje od 2014. godine, a da je unatoč navedenom tužitelj nastavio tuda prolaziti kao i u dijelu u kojem potvrđuje navode tužitelja da na predmetnoj nekretnini bude parkirano njegovo vozilo i po mjesec dana uz mogućnost pješačkog prolaza, ali ne i kolnog prolaza. Tuženik je potvrdio navode tužitelja da bi nekretninom prolazili i gosti tužitelja, a da im on nije branio prolazak nekretninom, ali da nije pokretao nikakav sudskih postupak radi zabrane prolaska autom preko predmetne nekretnine s tim da

bi mu u komunikaciji zabranjivao prolazak autom, ali bi se tužitelj na to oglušio i nastavio bi prolaziti.

52. U odnosu na iskaze svjedokinja Mirjane Janjić i Gordane Ilić- Miličević za navesti je da se radi o svjedocima starije životne dobi Mirjana Janjić rođena 1941. godine, a Gordana Ilić- Miličević rođena 1934. godine koje su uz to upisane zk suvlasnice nekretnina koje su povlasne dobro (kat. čest 555/2 zgr. i 575 zgr.), a koje su u svojim iskazima iskazivali o stanju nekretnine u ranijem razdoblju u djetinjstvu kad su se na nekretnini igrali, pri čemu su navodili da je predmetna nekretnina u odnosu na prometnicu koja prolazi uz cestu bila ograđena zidom na koji je bila postavljena drvena kapija čije "baglave" su bile učvršćene na vanjski zid kuće što je vidljivo i na fotografijama koje su priložene u spisu, a koja činjenica sama po sebi ni ne bi trebala biti sporna jer se govori o razdoblju konca 40.-ih početak 50.- ih godina prošlog stoljeća. Evidentno je i životno da se stanje nekretnine od tadašnjeg razdoblja pa kasnije prema razdoblju kad je predmetnom nekretninom pristupao prednik tužitelja dr. Ante Andrijašević mijenjalo na način da je ta drvena kapija uklonjena kao i dio zida čime je otvoren kolni pristup sa ceste preko predmetne nekretnine prema nekretninama tužitelja, a koji kolni pristup je neometano koristio prednik tužitelja dr. Ante Andrijašević do svoje smrti, a nakon njega tužitelja i njegova obitelj. U tom dijelu sud je iskaze ovih svjedokinja prihvatio kao isitnite i uvjerljive, međutim u preostalom dijelu sud njihove iskaze nije prihvatio jer su usmjereni u cilju uspjeha tuženika u postupku sa posebnim naglaskom na činjenicu što ove svjedokinje i same vode sudski postupak protiv tužitelja radi utvrđenja prava vlasništva na nekretninama na kojima su iste upisane kao suvlasnice, a s kojim nekretninama je raspolagao prednik tužitelja pok. Ante Andrijašević koji je navedenim nekretninama kao svojom izvanknjižnom imovinom raspolagao na način da ju je oporučno ostavio tužitelju što je utvrđeno rješenjem o nasljeđivanju Općinskog suda u Makarskoj br. O-121/97 od 29. travnja 1999.

53. Pristranost iskaza ovih svjedoka ogleda se u njihovim navodima što su iste u tom dijelu suglasno navodile da misle da je prednik tužitelja dr. Ante Andrijašević bio jako loš vozač, da nije puno koristio auto, pa pri tom svjedokinja Mirjana Janjić pretpostavlja da je isti svoje auto, žuti golf, parkirao preko puta kuće babe Bogunuše, a da ne zna kako je on dolazio do svoje kuće ni gdje je držao svoje auto dok je svjedokinja Gordana Ilić- Miličević navela da bi Ante Andrijašević svoje auto parkirao sa sjeverne strane kuće jer je tu bilo ravno i bilo mu je lakše voziti do ambulante, a da nikad nije vidjela da Ante Andrijašević parkira vozilo u predmetno dvorište pri čemu unatrag 30 godina tu nije dolazila. Navedena svjedokinja koja je sestra svjedokinje Mirjane Janjić navela je da je bila u dobrim odnosima s Antom Andrijaševićе, da joj je bio kao brat, da su živjeli u toj kući i posjećivali baku i tetu dok nisu izgradili svoju kuću dok njena sestra Mirjana Janjić ni ne zna kako je Ante Andrijašević dolazio do svoje kuće, niti gdje je držao svoje auto, što dodatno ukazuje na nevjerodostojnost njihovih iskaza, koji su usmjereni isključivo na osporavanje navoda tužitelja iznesenih u tužbi, jer ove svjedokinje imaju vlastite interese usmjerene u cilju utvrđenja prava vlasništva na nekretninama koje su temeljem nasljedstva pripale tužitelju od sad pok. dr. Ante Andrijaševića zbog čega iste, vode postupke pred ovim sudom što je sud i utvrdio uvidom u spise predmeta Pu P-547/2019 (ranije P-844/09) i P- 843/09 koje je pokrenuo tužitelj Ivan Bošković protiv uknjiženih zk suvlasnika između ostalih i navedenih svjedokinja radi utvrđenja prava vlasništva na nekretninama koje su povlasne u odnosu na predmetnu čest. zem. 1952/42 u vlasništvu tuženika. Pri tom iako iste tužitelju osporavaju vlasništvo nekretnina koje su povlasne u odnosu na predmetnu nekretninu tvrdeći da su te nekretnine zapravo njihovo vlasništvo, pa time svojim

iskazima osporavaju aktivnu legitimaciju tužitelja, gube iz vida činjenicu što je predmetna nekretnina jedini pristupni put i jedini kolni i pješači pristup čest. zem. 555/2 zgr. I 575 zgr. što i njima samima može biti potencijalno pitanje pristupa do tih čestica u slučaju njihovog uspjeha u postupcima u kojima osporavaju tužitelju vlasništvo na navedenim nekretninama, što dovedeno u kontekst s iskazima ostalih svjedoka, čije je iskaze sud prihvatio kao životne uvjerljive i istinite, ukazuje na njihovu nevjerodostojnost i pristranost.

54. Iz utvrđenog činjeničnog stanja proizlazi da su tužitelj i njegovi pravni prednici dr. Ante Andrijašević i njegova majka Jelka Andrijašević kroz dulje vremensko razdoblje pošteno i mirno izvršavali prolaz preko predmetne nekretnine pješice i vozilom i to najmanje od 1997. godine kada su nakon smrti Ante Andrijaševića prema rješenju o nasljeđivanju iza pok. Ante Andrijaševića kat. čest. 555/2 zgr. i 575 zgr. k.o. Gradac pripale u isključivo vlasništvo i posjed tužitelju, a prema iskazu samog tužitelja i svjedoka Iskrena Bartulovića, Vinke Bartulović, Svetomira Bartulovića i Ilije Boškovića taj prolaz preko predmetne nekretnine izvršavao se i ranije od strane prednika tužitelja pok. Ante Andrijaševića, a kojem prolazu i načinu korištenja se nitko nije protivio. Obzirom da je na tužitelja nasljeđivanjem prešlo u vlasništvo i posjed imovina ostavitelja Ante Andrijaševića kat. čest. 555/2 zgr. i 575 zgr. k.o. Gradac isti je imao opravdan razlog vjerovati da mu pripada pravo prolaza pješice i kolnog prolaza preko nekretnine koja je predmet spora koju je do tada neometano izvršavao njegov prednik Ante Andrijašević, pa takva okolnost predstavlja valjani temelj za zaključak o postojanju dobre vjere (poštenja) u smislu naprijed citiranih zakonskih odredbi ZV-a.

55. Okolnost da je tuženik 2008. godine stekao vlasništvo poslužne nekretnine kat. čest. 1952/42 (ranije kat. čest 1952/12 k.o. Gradac) bez upisane služnosti što je i sam u svom iskazu naveo ne isključuje poštenje tužitelja, jer se dobra vjera cijeni prema subjektivnom odnosu posjednika prema pravu koje izvršava. Naime, sam tuženik je u svom iskazu naveo da ne zna, niti je obraćao pažnju na to kako se predmetna nekretnina koristila prije nego što ju je on kupio 2008., a sud je iz iskaza svjedoka Iskrena Bartulovića, Vinke Bartulović, Svetomira Bartulovića i Ilije Boškovića nedvojbeno utvrdio da je prednik tužitelja Ante Andrijašević, a nakon njegove smrti 1997. tužitelj, neometano izvršavao navedenu stvarnu služnost pješačkog i kolnog prolaza preko predmetne nekretnine za koje čitavo to vrijeme nitko od stvarnih vlasnika te nekretnine njima nije osporavao to pravo služnosti, niti je poduzimao sudske radnje radi zaštite vlasništva, što je i sam tuženik potvrdio, pri čemu je prvotno zatečeno stanje prilikom kupnje nekretnine i postojeći prolaz faktično tolerirao do 2014. godine kada se prvi put usprotivio što je evidentirao i u službenoj evidenciji MUP-a, a unatoč navedenom je tužitelj nastavio dotadašnji način izvršavanja služnosti prolaza navedenom nekretninom takvo ponašanje ne prekida sam tijek dosjelosti. Uz to je za istaknuti da sporna nekretnina ima trajnu i razumnu svrhu kao jedini kolni i pješački pristup povlasnim nekretninama kat. čest. 555/2 zgr. i 575 zgr. k.o. Gradac što je sud utvrdio i sam prilikom uviđaja na licu mjesta, a iz rezultata provedenog dokaznog postupka nedvojbeno je utvrđeno da je navedeno stvarno pravo služnosti prolaza pješice i kolnog prolaza preko predmetne nekretnine stečeno dosjelošću u skladu s odredbom članka 288. st. 1. i članka 229. st. 1. ZV-a čime su ispunjene zakonske pretpostavke za pružanje zaštite prava stečene služnosti tužitelju.

56. Prema članku 190. st. 1. ZV-a pravo služnosti staze ovlašćuje na hodanje, a pravo kolnika i na vožnju motornim vozilom po poslužnoj nekretnini. Iz tog razloga svaka zabrana manifestirana na način da je onemogućen prolaz automobilom predstavlja uznemiravanje sadržaja služnosti prolaza prava kolnika ako prolaz vozilom čini do tog stečenog prava. Budući da tuženik priznaje da je tužitelju dopuštao prolaz

pješice, ali ne i automobilom što je manifestirao na način postavljajući svoje vozilo na predmetnoj nekretnini i po mjesec dana, ali uz mogućnost pješačkog prolaza, sud je utvrdio da je tuženik takvim svojim postupanjem uznemiravao tužitelja u izvršavanju prava služnosti kolnika, pa je u tom dijelu osnovan zahtjev tužitelja za pružanjem sudske zaštite u smislu odredbe članka 167. st. 1. ZV-a.

57. Međutim, dio tužbenog zahtjeva u dijelu u kojem tužitelj traži da tuženik prestane sa opisanim uznemiravanjem, a na način da na nekretninu označenu kao kat. čest. 1952/42 k.o. Gradac ne postavlja "nikakve stvari" , sud je ocijenio preširoko formuliranim. Naime, takva zabrana nije ograničena samo na radnje koje stvarno onemogućuju ili bitno otežavaju izvršavanje prava služnosti prolaza pješice i kolnog prolaza, nego bi obuhvatila i druge radnje koje nemaju nužno vezu sa vršenjem sadržaja služnosti prolaza. Sud je stoga taj dio zahtjeva ocijenio neosnovan jer zaštita službe mora biti ograničena na opsegu stvarno stečenog prava i na zabranu onih radnji koje to konkretno uznemiruju.

58. Slijedom naprijed iznesenih utvrđenja, sud je tužbeni zahtjev tužitelja za pružanjem zaštite prava služnosti prolaza predmetnom nekretninom u smislu odredbe čl. 167. st. 1. i 2. ZV-a utvrdio djelomično osnovan u dijelu kako je to navedeno pod točkom I/ izreke, a kojim se tuženiku nalaže da prestane sa opisanim načinom uznemiravanja kako je to navedeno u izreci, a na način da na nekretninu označenu kao kat. čest. 1952/42 k.o. Gradac ne postavlja automobile, čime je tužitelju onemogućen kolni prolaz predmetnom nekretninom, dok je u preostalom dijelu tužbeni zahtjev tužitelja odbijen kao neosnovan, te je odlučeno kao pod točkom II/ izreke presude.

59. Odluka o troškovima postupka donesena je na temelju čl. 154. st. 1. u vezi s čl. 155. st. 1. ZPP-a, a u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne Novine" br. 138/2023, dalje u tekstu: Tarifa) te je prema popisanom trošku tužitelja u skladu s vrijednosti predmeta spora tužitelju obistinjen trošak sastava tužbe 100 bodova (Tbr. 7. točka 1 Tarife), zastupanje na ročištima od 22. siječnja 2025., 7. travnja 2025., 10. srpnja 2025., 26. studenog 2025., 3. veljače 2026., 20. travnja 2026., 15. srpnja 2026., 29. rujna 2026., od po 100 bodova (Tbr. 9. točka 1 Tarife), sastav podneska od 30. listopada 2025., i 5. studenog 2025., od po 100 bodova (Tbr 8 točka 1 Tarife) što ukupno iznosi 1100 bodova uvećano za vrijednost boda prema Tarifi (2,00 eura) iznosi 2.200,00 EUR, uvećano za PDV 25 % (u iznosu od 550,00 EUR) ukupno iznosi 2.750,00 EUR na navedeni iznos valja pribrojati materijalni trošak vještačenja u visini od 600,00 EUR, te plaćena sudska pristojba na tužbu u iznosu od 53,09 EUR, te pristojba na rješenje 13,27 EUR i pristojba presude u iznosu od 110,00 EUR, što sveukupno iznosi 3.526,36 EUR koliko je dužan tuženik nadoknaditi tužitelju zajedno sa zatraženim zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana presuđenja pa do isplate i koje se određuju sukladno čl. 29. st. 2. ZOO-a odnosno za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije 1. kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena slijedom čega je odlučeno kao pod točkom III/ izreke presude.

U Makarskoj, 13. studenog 2026.

S U D A C
BARBARA MENDEŠ

BARBARA MENDEŠ

Elektronički potpisano: 13.11.2026T14:36:04 (UTC:2026-11-13T13:36:04Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: d3c571f6-95a4-41ee-a7f0-56ea54422cdf
Općinski sud u Makarskoj

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe Županijskom sudu. Žalba se putem ovog suda u tri primjerka u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa presude (članak 348. ZPP-a)

Stranci koja je uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud neće dostavljati presudu prema odredbama ZPP-a o dostavi pismena. Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Ovjereni prijepis presude stranka može preuzeti u sudskoj zgradi.

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud će presudu dostaviti prema odredbama ZPP-a o dostavi pismena (članak 335. ZPP-a).

DNA:

Dostava presude u skladu s odredbom čl. 335. st.7., 8.,9. i 10. ZPP-a.

Broj zapisa: **9-30890-243d6**

Kontrolni broj: **05929-019ad-90b54**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Makarskoj** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.